BAZE DE DATE

CURS 10

- FN5 îşi propune eliminarea redundanţelor care apar în relaţii m:n dependente.
 - În general, aceste relaţii nu pot fi descompuse.
 - S-a arătat că o relaţie de tip 3 este diferită de trei relaţii de tip 2. Există totuşi o excepţie, şi anume, dacă relaţia este ciclică
- Intuitiv, o relaţie R este în forma normală 5 dacă şi numai dacă:
 - relaţia este în FN4;
 - nu conţine dependenţe ciclice.

- Dependenţa funcţională şi multidependenţa permit descompunerea prin proiecţie, fără pierdere de informaţie, a unei relaţii în două relaţii.
- Regulile de descompunere (FN1 FN4) nu dau toate descompunerile posibile prin proiecţie ale unei relaţii.
- Există relaţii care nu pot fi descompuse în două relaţii dar pot fi descompuse în trei, patru sau mai multe relaţii fără a pierde informaţii.
- Pentru a obţine descompuneri L-join în trei sau mai multe relaţii, s-a introdus conceptul de join-dependenţă sau dependenţă la compunere (JD).

- Fie $\{R_1, R_2, ..., R_p\}$ o mulţime de scheme relaţionale care nu sunt disjuncte şi a căror reuniune este R.
- R satisface **join-dependenţa** $*\{R_1, R_2, ..., R_p\}$ dacă la fiecare moment are loc egalitatea:

$$R = \text{JOIN}(\Pi_{\alpha 1}(R), \Pi_{\alpha 2}(R), ..., \Pi_{\alpha p}(R))$$

unde α_k reprezintă mulțimea atributelor corespunzătoare lui $R_k (1 \le k \le p)$.

- Join-dependenţa ${R_1, R_2, ..., R_p}$ are loc în R, dacă $R_1, R_2, ..., R_p$ este o descompunere L-join a lui R.
- Pentru p = 2 se regăsește multidependența.
- O join-dependență ${R_1, R_2, ..., R_p}$ în care una dintre R_i este chiar R_i , definește o join-dependență trivială.

- Join-dependenţa generalizează multidependenţa.
- Într-adevăr, multidependenţa $X \to \to Y$ în relaţia R(X, Y, Z) (deci şi $X \to \to Z$), corespunde join-dependenţei *{ $X \cup Y, X \cup Z$ }.
- Invers, join-dependenţa $*\{R1, R2\}$ corespunde multidependenţei $R1 \cap R2 \rightarrow R1 (R1 \cap R2)$.
- Formal, o relaţie R este în FN5 dacă şi numai dacă orice join dependenţă * $\{R_1, R_2, ..., R_p\}$ care are loc în R fie este trivială, fie conţine o supercheie a lui R (adică, o anumită componentă R_i este o supercheie a lui R).
- Cu alte cuvinte, o relaţie R este în FN5 dacă orice joindependenţă definită pe R este implicată de cheile candidat ale lui R.

- Între mulţimile de atribute X, Y şi Z din cadrul relaţiei R există o join dependenţă dacă există multidependenţe între fiecare dintre perechile de mulţimi (X, Y), (Y, Z) şi (X, Z).
- Aducerea în FN5 prin eliminarea join dependenţelor!

- Între mulţimile de atribute X, Y şi Z din cadrul relaţiei R există o join dependenţă dacă există multidependenţe între fiecare dintre perechile de mulţimi (X, Y), (Y, Z) şi (X, Z).
- Aducerea în FN5 prin eliminarea join dependenţelor!

Exemple – suport curs.

Concluzii NORMALIZARE

- FN1 → FN2 elimină redundanţele datorate dependenţei netotale a atributelor care nu participă la o cheie, faţă de cheile lui R. Se suprimă dependenţele funcţionale care nu sunt totale.
- FN2 → FN3 elimină redundanţele datorate dependenţei tranzitive. Se suprimă dependenţele funcţionale tranzitive.
- 3. FN3 → BCNF elimină redundanțele datorate dependenței funcționale. Se suprimă dependențele în care partea stângă nu este o supercheie.
- ##. BCNF → FN4 elimină redundanţele datorate multidependenţei. Se suprimă toate multidependenţele (non-cheie) care nu sunt şi dependenţe funcţionale.
- FN4 → FN5 elimină redundanţele datorate dependentei ciclice. Se suprimă toate join-dependenţele care nu sunt implicate de o cheie.
- 6. BCNF, FN4 şi FN5 corespund la regula că orice determinant este o cheie, dar de fiecare dată dependența cu care se definește determinantul este alta și anume dependența funcțională, multidependența sau *join*-dependența).
- 7. Descompunerea unei relaţii FN2 în FN3 conservă datele şi dependenţele, pe când descompunerea unei relaţii FN3 în BCNF şi, respectiv, a unei relaţii BCNF în FN4 conservă doar datele.

- Procedura de normalizare elimină redundanțele prin efectuarea unor proiecții, DAR NU toate redundanțele pot fi eliminate în acest mod.
 - =>Uneori este necesară denormalizarea care presupune:
- Mărirea redundanței;
- Reducerea numărului de join-uri care trebuie efectuate => micșorare timp de execuție!

- Ideile normalizării sunt utile în proiectarea BD, dar nu sunt obligatorii!
- Dependența și normalizarea sunt de natură semantică (cu alte cuvinte, se referă la ceea ce înseamnă datele).
- In schimb, algebra relațională și calculul relațional (limbajele SQL) se referă doar la valorile efective ale datelor și în multe cazuri nu necesită mai mult decât FN1.

A) Obiectivul denormalizării constă în **reducerea numărului de join-uri** care trebuie efectuate pentru rezolvarea unei interogări, prin realizarea unora dintre acestea în avans, ca făcând parte din proiectarea bazei de date.

- B) Conceptul de denormalizare suferă de un număr de probleme binecunoscute.
 - Odată începută denormalizarea, nu este clar unde trebuie să se oprească.
 - Nu se mai lucrează cu relații normalizate și astfel pot apărea anomaliile pe care normalizarea le corectează.
 - Un design fizic poate fi bun pentru anumite aplicaţii, dar prost pentru altele (denormalizarea la nivelul fişierelor stocate).

Exemplu:

- Se poate presupune că fiecare tabel corespunde unui anumit fișier stocat și că fiecare fișier stocat este format dintr-o mulțime contiguă fizic de înregistrări stocate, câte una pentru fiecare tuplu din tabel.
- Se presupune că informațiile (join-ul) despre creatori, vestimentații și accesorii se reprezintă printr-un tabel și, prin urmare, un fișier stocat. În această structură fizică interogarea « Obținerea informațiilor despre creatorii care oferă vestimentații cu accesorii din margele » se rezolvă cu ușurință.

- Interogarea « Obținerea informațiilor despre creatorii din Sibiu » va prezenta performanțe mai reduse în această structură fizică, decât dacă am fi menținut trei tabele de bază pentru cele 3 entități și, prin urmare, 3 fișiere stocate fizic separat.
- In acest ultim design, toate înregistrările despre creatori vor fi fizic contigue, în timp ce în primul design ele sunt dispersate fizic într-o zonă largă și, prin urmare, vor necesita mai multe operații I/O.

Când este utilă denormalizarea?

- Ca o regulă empirică, se poate afirma că, dacă performanțele nu sunt satisfăcătoare și relația are o rată de reactualizare scăzută, dar o rata a interogărilor foarte ridicată, denormalizarea poate constitui o opțiune viabilă.
 - BD de tip OLTP preponderent normalizare
 - BD de tip OLAP preponderent denormalizare
- Nu există reguli fixe pentru stabilirea situatiilor in care este indicată denormalizarea relaţiilor.
- În general, denormalizarea înseamnă considerarea dublării atributelor și grupării relațiilor
 - Dublarea (duplicarea) atributelor sau gruparea relațiilor are ca scop reducerea numărului de join-uri necesare pentru efectuarea unei interogări

Exemplu de denormalizare

- FILIALA (cod_filiala#, strada, zona, oras, cod_postal, telefon)
- Relația nu este în FN3 deoarece cod_postal → {zona, oras}
- Aplicăm FN3 și se obține:
 - FILIALA1(cod_filiala#, strada, cod-postal, telefon)
 - COD_P(cod_postal#, zona, oras)
- Nu este convenabil, deoarece rareori vom accesa adresa filialei, fără informații referitoare la zonă și oraș. Prin urmare, în acest caz putem prefera varianta denormalizată (cea aflată în FN2)

- Considerarea datelor derivate
- Combinarea relaţiilor de tip 1:1
- Duplicarea atributelor care nu sunt chei în relații 1:M
- Tabele de căutare
- Duplicarea atributelor cheii externe într-o relație 1:M pentru simplificarea join-urilor
- Duplicarea atributelor în relaţiile de tip M:N, pentru reducerea join-urilor

Duplicarea atributelor care nu sunt chei în relații 1:M

```
SELECT p.*, pp.nume
FROM proprietate_de_inchiriat p, proprietar pp
WHERE p.cod_proprietar = pp.cod AND cod_filiala = 'S3';
```

Dacă se va duplica atributul nume în relația proprietate_de_inchiriat, interogarea devine:

```
SELECT p.*
FROM proprietate_de_inchiriat p
WHERE cod_filiala = 'S3';
```

Avantaje sau dezavantaje? Depinde de problemele care pot apărea.

Tabele de căutare (de referință)

- Acestea conțin, de obicei, un cod și o descriere (și / sau denumire)
- Le întâlnim în forma normalizată a bazei de date
- De exemplu, se poate defini un tabel de căutare pentru tipul de proprietate și modifica tabelul proprietate_de inchiriat astfel:

TIP_PROPRIETATE(cod_tip#, descriere)

PROPRIETATE_DE_INCHIRIAT(cod#, strada, zona, oras, cod_postal, cod_tip, nr_camere, chirie, cod_proprietar, cod_filiala, nr_personal)

Tabele de căutare (de referință) - continuare

- Avantaje:
 - Dacă este modificată descrierea, atunci se va modifica o singură dată, în tabelul de căutare
 - Se reduce dimensiunea relației de la capătul M al relației (PROPRIETATE_DE_INCHIRIAT)
- Varianta de pe slide-ul anterior este în FN3
- Dacă se consideră că accesarea descrierii tipului de proprietate are loc frecvent odată cu accesarea informațiilor despre proprietate, atunci putem denormaliza astfel:

TIP_PROPRIETATE(cod_tip#, descriere)

PROPRIETATE_DE_INCHIRIAT(cod#, strada, zona, oras, cod_postal, descriere_tip, nr_camere, chirie, cod_proprietar, cod_filiala, nr_personal)

Duplicarea atributelor cheii externe într-o relație de tip 1:M

- Obiectiv: simplificarea join-urilor
- Relaţiile pot să nu fie învecinate în diagramă
- **Exemplu**: Să se enumere proprietarii de proprietăți de închiriat dintr-o filială.

```
FROM proprietate_de_inchiriat p, proprietar pp

WHERE p.cod_proprietar = pp.cod AND cod_filiala = 'S3';
```

Dacă se duplică cheia externă cod_filiala în relația PROPRIETAR, adică se introduce o relație directă între FILIALA și PERSONAL, atunci cererea devine:

```
SELECT pp.nume
FROM proprietar pp
WHERE cod filiala = 'S3';
```

Duplicarea atributelor cheii externe într-o relație de tip 1:M (continuare)

- Atenție! Sunt necesare constrângeri suplimentare asupra cheilor externe. De exemplu, dacă un proprietar ar închiria prin mai multe filiale atunci modificările nu mai sunt valabile.
 - Prezenţa unui atribut multiplu ar însemna non-FN1.
- Observație: Singurul motiv pentru care relația PROPRIETATE_DE_INCHIRIAT conține atributul cod_filiala constă în faptul că este posibil ca o proprietate să nu aibă alocat un membru de personal, mai ales la început, atunci când este preluată de către agenție.

Duplicarea atributelor în relațiile de tip M:N

- Presupunem că relația M:N dintre CHIRIAS și PROPRIETATE_DE_INCHIRIAT a fost descompusă prin introducerea relației intermediare VIZITARE.
- **Exemplu:** Care sunt chiriașii care au vizitat proprietăți, dar mai au de făcut comentarii asupra unora dintre ele? Personalul de la agenție are nevoie de atributul *strada* atunci când discută cu chiriașii.

```
SELECT p.strada, c.*, v.data
FROM chirias c, vizitare v, proprietate_de_inchiriat p
WHERE v.cod_proprietate = p.cod AND c.cod =
v.cod chirias AND comentarii IS NULL;
```

Duplicarea atributelor în relațiile de tip M:N (continuare)

Dacă se introduce atributul strada în relația VIZITARE, atunci cererea devine:

```
SELECT v.strada, c.*, v.data
FROM chirias c, vizitare v
WHERE c.cod = v.cod_chirias AND comentarii IS NULL;
```